

אומה בגבסקי אינה

גברת בגבסקי או כפי שרבים קראו לה "אומה בגבסקי" הלכה לעולמה. - שנות חיים רבות חיה ביציבו ובדמה לכולנו שהכרנו אותה. אך קורונו חיה לפני שהצטרפה אלינו אולי אינן ידועות כל כך.

היא נולדה בשנת 1895 בגרמניה. בגיל 12 התיתמה ועברה אל אחיה הנשוי והתחנכה במשפחתו. כשבגרה, למדה לימודי משק ביוון והוסמכה להוראה. אחרי שנים של עבודה במקצועה הייתה מנהלת משק הבית של מוסד לילדים חרשים-אלמים; מוסד שכלל פנימיה ובית ספר. כדי ללמד את הבנות, למדה היא בעצמה את שפת האלמים!

בשנת 1932 התחתנה עם אביה של מרים והוא בכה וחולה, אלמן ואב ל-3 ילדים בגיל 7 - 12. כעבור שנה, בעקבות עליית היטלר לשלטון אבד הבעל את פרנסתו והיא, בוסף למנוק בית המשפחה וגזול הילדים שוב יצאה לעבודה; הפעם כאחראית למטבח דיאטה בבית הלימודי של ברלין. בתקופה הזאת נולדו לה אסתר ואחיים. בינתיים פרצה מלחמת העולם השנייה וגב' בגבסקי עבדה עבודת כפייה עד שבטלחה עם שלושה מילדיה למחנה ריכוז טרזיינשטאט, ואסתר אז בת 8 ואחיים בן 5. שם נודע לה שהגיטפו רצח את בעלה - מעטה תגמול על הריגתו של באצי חשוב. בטרזיינשטאט חייתה כ- 3 שנים, עם כל החלאה והכרורות בזה. שעות ארוכות עבדה כמבוסת במחנה. היא בצלה כל הזדמנות להוסיף שעות עבודה תמורה תוספת מזון שהגיבה לילדיה.

בפברואר 45 הצליחה יחד עם אסתר ואחיים לצאת לשוויצריה. שם הם היו במחנה פליטים עד שבדע למרים, במעין צביל, על כך, והיא דאגה להעלותם ארצה.

מיד השתלבו בחייבו ובסגנון חייבו. היא עבדה במטבח שלבו 25 נשים רצופות, בהתחלה במשמרות, אח"כ בעבודות אחרות - כוח חשבון ביהודי, האינקובומיות שלבו אהבו להתיעץ אתה ולשאוב מנסיונה הרב. אי אפשר היה לתאר את המטבח בלעדיה.

גב' בגבסקי הייתה אישה בעלת אופקים רחבים מאוד, קראה ולמדה ולא ויתרה עד שידעה עברית באופן שוטף. כך הייתה במרכז המשפחה הגדולה שלה. תמיד הוואספו אצלה בכל ארוע, מנצנצם ועד ביניה!

אפילו בעת זקנתה ובמחלתה ראינו בה את גב' בגבסקי החזקה, האמיצה והגאה וכך בזכור אותה תמיד.